

Atesa la falta de proves, llibertat per als detinguts el 19 de gener del 2008 al Raval

Manifest llegit el 5 de març de 2009 a l'Aula Magna de la Facultat de Geografia i Història de la Universitat de Barcelona

Des que es va dur a terme l'operació antiterrorista del 19 de gener del 2008, en la qual dels 14 detinguts foren finalment imputats 9 ciutadans d'origen pakistanès i 2 d'origen indi, tots de religió musulmana, les acusacions contra ells s'han anat esfondrant una darrera l'altra davant la manca absoluta de proves. Començant amb el pretès atemptat contra el transport públic amb el qual es va voler fer estremir i atemorir l'opinió pública, i acabant per la filmació en la qual un suposat grup armat pakistanès reivindicava un atemptat a Barcelona com si es tractés d'un fet consumat, les imputacions més espectaculars i gravíssimes realitzades contra els acusats s'han demostrat mancades de tota prova.

Malgrat tot això i el fet que ni la investigació judicial ni els cossos policials no han aconseguit, més d'un any després, aportar proves referents a armes o explosius, els 11 processats del 19 de gener romanen encara en presó preventiva acusats de conformar una pretesa cèl·lula terrorista.

Considerem que mantenir una mesura d'excepció com és la presó preventiva davant d'uns indicis tan escassament fonamentats constitueix, sense cap mena de dubte, una violació gravíssima de les garanties mínimes que s'han d'aplicar en un estat de dret que es prengui seriosament a si mateix.

A més, aquest sumari judicial es du a terme en un context en el qual la identificació entre terrorisme i religió musulmana es considera un fet gairebé indiscutible entre amplíssims sectors mediàtics, institucionals, polítics i de l'aparell judicial. Això, en aquest cas, s'ha reflectit en el judici paral·lel que ha acompanyat el sumari judicial, i en el qual a més de vulnerar-se la presumpció d'innocència de manera sistemàtica, també s'ha jutjat tot el col·lectiu musulmà i en concret les comunitats pakistanesa i índia del Raval i Barcelona.

Les persones i entitats que signem aquest manifest ens veiem, per tot això, en l'obligació de denunciar aquesta situació i exigir que es posin en marxa les mesures necessàries per corregir-la. Per fer-ho considerem necessària:

- La posada en llibertat immediata dels detinguts, en consonància amb la petició feta per la defensa en el tancament de la instrucció del cas.
- La creació d'una comissió formada per juristes, advocats i entitats de drets humans de caràcter independent, que obri una investigació en la qual s'estableixin possibles vulneracions de drets humans i les garanties judicials dels detinguts.
- L'aclariment de les responsabilitats polítiques i policials en relació amb el sumari judicial, i la imposició de les sancions corresponents en el cas que es demostrin eventuals irregularitats o negligències.
- La publicació per part dels directors dels principals mitjans de comunicació de premsa, ràdio i televisió d'una rectificació de totes les notícies que han demostrat ser falses, en un espai que s'ajusti al que es va utilitzar per difondre-les.
- Un posicionament clar per part de l'Ajuntament de Barcelona, la Sotsdelegació del Govern i les conselleries d'Interior i Justícia de la Generalitat, en defensa de la presumpció d'innocència dels detinguts i de la posada en llibertat d'aquests mentre no es dicti una sentència judicial ferma.

Continúa la vía policial contra las trabajadoras sexuales y el programa ABITS se estanca

Masala

Seguramente el Ayuntamiento de Barcelona y el Distrito de Ciutat Vella, no han contado nunca con un nivel de información y unas posibilidades de interlocución con las trabajadoras sexuales, como las que tiene ahora. En la sesión celebrada el pasado 21 de enero de la Taula per l'Abordatge Integral del Treball Sexual, participaron tres asociaciones que juntas acumulan un bagaje intelectual y práctico, una legitimidad y una relación directa y cotidiana con la realidad del trabajo sexual, probablemente inéditas en esta ciudad. Pero en la Plaça Sant Jaume no se dan por enterados y agitan sin parar la manivela de producir penalidad social de la ordenanza cívica.

Pese a la voluntad reiterada por Genera, Àmbit Dona o El Lloc de la Dona, de buscar fórmulas de mediación con el vecindario que se queja del trabajo sexual a pie de calle y alternativas reales a la vía

Asumpta Escarp se negó a poner en marcha una investigación seria y a fondo de los abusos cometidos por los agentes municipales

21 mujeres han pasado por el servicio de recolocación laboral de ABITS y el resultado son 2 contratos laborales indefinidos y 2 de seis meses

policial, las autoridades municipales siguen ancladas en la estrategia de presión que se aplica desde otoño de 2008. La regidora de Seguridad Asumpta Escarp fue rotunda en este sentido, y puso como pretexto las denuncias vecinales: «A la Guàrdia Urbana li arriba molta informació perquè sempre són al carrer. No deixaran d'atendre la convivència. Hi ha molta gent que demana actuacions més contundents». De la misma manera, Escarp también se negó a poner en marcha una investigación seria y a fondo de los abusos cometidos por los agentes municipales arguyendo que «no es pot criminalitzar un cos per una mala pràctica concreta. No es pot parlar de vulneració de drets per part de tot un cos».

Durante la reunión celebrada en enero y cuyas actas se han hecho públicas recientemente, Escarp insistió en que la cifra de denuncias contra trabajadoras sexuales había disminuido un 25% en 2008, pero no quiso valorar el incremento espectacular de éstas desde octubre de dicho año hasta hoy. De hecho, durante la reunión se hizo patente el temor del Ayuntamiento a dar los datos reales de las sanciones. Tanto Genera como Àmbit Dona pidieron acceso a la información sobre las multas derivadas de la ordenanza cívica, una exigencia de transparencia a la que Escarp prefirió responder con evasivas: «No s'ha d'avaluar la ordenança pel nombre de multes sino per la convivència al carrer».

Del acta se entiende que, pese a que formalmente el tema está en

manos de la regiduría de la Mujer, a efectos prácticos es la de Seguridad la que en estos momentos tiene la responsabilidad política del trato con y a las trabajadoras sexuales. Mientras en toda la reunión Elsa Blasco no hace más que una breve intervención, Asumpta Escarp acapara la palabra por parte del Ayuntamiento, y Nuria Serra y Bárbara Roig (directoras del Programa d'Abordatge Integral del Treball Sexual y del Programa de Dones respectivamente) no dicen una palabra.

Eso contrasta con el esfuerzo mediático hecho para demostrar la utilidad del programa ABITS, dedicado a ofrecer recursos municipales a las trabajadoras. En el balance de 2008 presentado hace unas semanas, fueron considerados un éxito algunos datos globales sobre el uso de la asesoría de ABITS: la apertura de 546 expedientes durante 2008, la realización de 10.439 «contactos», 8.391 «atenciones», 5.122 «escuchas activas» y 1.504 «intervenciones educativas», avalan, para las responsables de ABITS, el programa, sobre todo en comparación con el volumen de años anteriores. Lo que no se explica en el informe es en qué se han concretado los expedientes abiertos ni qué significan conceptos como «contacto» o «escucha activa».

Sí que hay una cifra por la que puede medirse el efecto real del programa ABITS, y es el Servicio de Recolocación Laboral que depende de un convenio con la Fundació Surt, que cuenta con un presupuesto de 216.420 euros. 21 mujeres han pasado por este servicio y el resultado son 2 contratos laborales indefinidos y 2 de seis meses, mientras que el resto de mujeres quedan en diferentes situaciones como «búsqueda activa de empleo», «en pausa por cuestiones personales» o bajo el epígrafe «cierre por casuísticas particulares».

No obstante, las propias redactoras del informe de ABITS reconocen la profunda contradicción que encierra la mezcla de voluntarismo represivo y asistencia social del Ayuntamiento. Al abordar los acontecimientos del último año, se señalan directamente las serias consecuencias sociales de la presión policial: «la situación al carrer s'ha vist modificada durant el darrer trimestre de l'any 2008, per un augment de la pressió veïnal i l'augment de dispositius policials i pels efectes de la crisi econòmica que han provocat un augment de les necessitats d'ajudes d'ordre socioeconòmica». Queda dicho desde el interior mismo de la institución; las soluciones del Ayuntamiento generan sobre todo más problemas.

La Barceloneta torna a prendre el carrer

Masala

El passat 28 de març i malgrat una pluja persistent, uns 300 veïns de la Barceloneta van sortir en manifestació des dels carrers del barri enfilant la Via Laietana fins a plaça Sant Jaume, amb el lema «A la Barceloneta ens neguem a ser un barri turístic. Contra el pla dels ascensors i per un barri popular». Enmig d'un fort repic de cassoles, s'alçaven veus cridant «de la Barceloneta no nos moverán», «la Barceloneta no està en venda», etc., acompanyat per una munió de pancartes-bocata amb frases com «el Hotel Vela pa' las abuelas», «prou d'especular amb les nostres vides», «la Barceloneta és el nostre barri no un pastís immobiliari», entre tantes altres. Al final es va llegir un manifest amb una sèrie d'exigències, com l'anul·lació definitiva del pla dels ascensors, la reconversió dels apartaments turístics en habitatges de lloguer social, prou privatització de l'espai públic (no més terrasses de bars), prou gestió i beneficis privats en equipaments públics, prou participació de contenidor, re-

gular el preu de l'habitatge i altres mesures concretes per parar els peus a l'especulació i el mòbbing.

Ja és el tercer any consecutiu que es fa una manifestació de veïns de la Barceloneta en defensa d'un barri sotmès a un setge gentrificador cada cop més intens. La principal amenaça d'expulsió de veïns continua sent l'anomenat «pla dels ascensors», una veritable salvatjada urbanística que des del principi va generar una forta oposició veïnal. Després de tres anys de tenaç lluita contra el pla, el consistori va haver d'admetre tàcitament el disbarat i la regidora va anunciar-ne una modificació, però el cas és que de moment només són paraules per apaivagar les crítiques i desmobbilitzar, efecte que evidentment no han aconseguit. Però a més del «pla dels ascensors», hi ha d'altres factors que posen cada dia més difícil per a molts veïns poder seguir vivint a la Barceloneta: els expulsa l'especulació amb el preu de l'habitatge, els expulsa la llei de lloguers i el mòbbing, els expulsen

els apartaments turístics, els expulsarà la mole elititzadora de l'Hotel Vela... Els expulsa, en definitiva, un model de ciutat que concep l'habitatge, l'espai públic i els barris sensers com un actiu econòmic a rentabilitzar, i on els que no són rentables no hi tenen cabuda. En el cas de la Barceloneta, les perspectives d'exploació són ben sucoses: un barri bonic davant de la platja és un bombó per als especuladors immobiliaris i per a la indústria del turisme.

Però vet aquí que molts veïns de la Barceloneta no s'han resignat a haver de marxar i s'han negat a acceptar que el destí del barri hagi de ser un privilegi per a gent amb pasta i un parc temàtic per a turistes. A partir de la resistència a l'amenaça d'expulsió i d'unes xarxes de suport mutu encara vives, s'ha anat forjant des de fa anys un procés d'autoorganització i empoderament popular al barri; una lluita que, com vam poder veure a la passada manifestació, està ben viva i no està disposada a renunciar.

c/ Carders, 12 - principal
08003 - Barcelona
www.planeta-rai.org

RAI RECURSOS D'ANIMACIÓ INTERCULTURAL

tel: +34 93 268 13 21
Fax: 34 93 310 13 58
rai@pangea.org

Projectes internacionals, acció comunitària i local social per desenvolupar projectes en l'àmbit juvenil. Vine i participa!!!

Pedro García Olivo
LA BALA Y LA ESCUELA
Modos en que la escuela oficial complementa el trabajo represivo de las fuerzas policia-c-militares en los pueblos indios de México

ISBN 978-84-92559-06-0 | 256 págs.

Pedro García Olivo analiza cómo la Escuela, ya desde la época de la Revolución, se ha erigido en México en una instancia mayúscula de aniquilación de la idiosincrasia indígena. El modelo de organización autónoma indígena, allí donde no se vio sustancialmente alterado por la injerencia occidental, se caracteriza, y no sólo en Chiapas, por unas estructuras y prácticas sociales altamente participativas, con rotación de cargos y —en buena medida— de tareas, que rehúyen, por sí mismas, la especialización, favorecen el apoyo mutuo en forma de intercambio de bienes o servicios, evitan la monetización de las relaciones y dejan en manos de la comunidad la administración de la justicia y la producción y difusión del saber

editorial **virus**

www.viruseditorial.net
c/ Aurora 23 baixos 08001 Bcn | 93 4413814 | virus@pangea.org

El Lokal
Associació Cultural El Raval

llibres
contrainformació
revistes
música
samarretes
pedaços

horari
matins:
de dimarts a divendres de
10.30 a 14h
tardes: de dilluns a dissabtes
de 17 a 21h

c/de la Cera 1bis 08001 Barcelona
Tel: 935290643 Fax: 935290858
ellokal@pangea.org